

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

14 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Petru Moraru, Nadejda Toma,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Dubiț Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, în cauza penală în privința lui

Dubiț Sergiu

Termenul examinării cauzei:

instanța de fond: 28.11.2014 - 04.05.2015,

instanța de apel: 29.05.2015 - 30.10.2015,

26.04.2016 - 22.06.2016,

instanța de recurs: 02.02.2016 - 29.03.2016,

14.09.2016 - 14.02.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Basarabeasca din 04 mai 2015, Dubiț S. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Pascalov I. fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Dubiț S. în contul acesteia a prejudiciului cauzat prin infracțiune în sumă de 37 704,04 lei, a prejudiciului material cauzat prin deteriorarea bunurilor în sumă de 1 640 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2 850 lei.

Cererea verbală înaintată de Dolghier Eu. cu privire la încasarea de la Dubiț S. a prejudiciului material cauzat prin infracțiune, a fost lăsată fără examinare, urmând ca aceasta să se adreseze separat cu acțiune în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 13.05.2014, între orele 10⁴⁰ - 15⁰⁰, Dubiț S. urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Tudor Vladimirescu, 2, mun. Bălți, prin alegerea cheilor de la ușa de intrare în ap. 68, care aparține cet. Putină D., a pătruns în

acesta de unde a sustras pe ascuns bani și bunuri materiale în sumă totală de 20 620 lei, cauzându-i proprietarului un prejudiciu material considerabil.

Tot el, la 11.06.2014, între orele 08⁰⁰ - 13⁰⁰, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, intenționat, deplasându-se din mun. Chișinău în or. Cimișlia, prin culegerea cheilor a pătruns în ap. 22, din str. Alexandru cel Bun, 132, care aparține cet. Dolghier Eu. de unde a sustras bani în sumă de 2 000 lei, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială considerabilă.

Tot el, la 11.06.2014, între orele 08⁰⁰ - 20¹⁰, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegerea cheilor a pătruns în ap. 26, din str. Vasile Alecsandri, 99, or. Cimișlia, care aparține cet. Pascalov I., de unde, dintr-o geantă din plastic a sustras mai multe confecții din aur, cauzându-i astfel părții vătămate o pagubă materială în valoare totală de 37 707,04 lei.

Tot el, la 11.06.2014, între orele 08⁰⁰ - 10⁰⁰, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin culegerea cheilor a pătruns în ap. 40, din str. Vasile Alecsandri, 99, or. Cimișlia, ce aparține cet. Mogîldea S., de unde a sustras bani în sumă de 1 100 dolari SUA, echivalentul a 15 284,61 lei și 250 lei, ce aparțineau fiicei acestuia Mogîldea D., cauzându-i părții vătămate o pagubă materială în sumă de 15 534,61 lei.

Instanța reieșind din faptul că pe episodul părții vătămate Pascalov I., nu a fost constatat prejudiciul cauzat în mărimea care a fost inclus în învinuire, dar constituie 75 861,65 lei, a ajuns la concluzia că acțiunile lui Dubiț S. urmează a fi reîncadrate din prevederile alin. (5) art. 186 Cod penal în cele ale alin. (4) art. 186 Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Berezovschii V. în numele părții vătămate Pascalov I., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea normei respective, cu admiterea integrală a acțiunii civile înaintate, invocând că instanța pe acest capăt de acuzare neîntemeiat și-a bazat soluția pe declarațiile inculpatului, care a recunoscut parțial vina, punând la îndoială existența bunurilor materiale sustrate, dacă acestea ar fi fost confecționate din metale prețioase, din motiv că nu au fost prezentate documente ce ar confirma costul și greutatea lor, lăsând fără apreciere declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală în prezența judecătorului de instrucție, unde aceasta a descris fiecare obiect din metal prețios sustras, împrejurările procurării acestor obiecte, prețul și introducerea acestora pe teritoriul RM.

Adițional, avocatul a menționat că, instanța neîntemeiat a pus la îndoială declarațiile martorului Curnic S. și incorect le-a apreciat, pe când acestea dimpotrivă confirmă fapta inculpatului, deoarece ultimul a predat obiectele sustrate anume proprietarului casei de amanet și nu a dat apreciere nici faptului că atât partea vătămată, cât și martorul nominalizat, au dat declarații fiind

conștienți pentru răspunderea pe care o poartă conform prevederilor art. 312 Cod penal, astfel, pe acest capăt de acuzare a fost probată învinuirea adusă inculpatului și anume sustragerea confecțiilor din aur în valoare totală de 99 511,3 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dubiț S. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Dubiț S. în beneficiul părții vătămate Pascalov I. a prejudiciului material în sumă de 101 151,3 lei și a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 850 lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, deși inculpatul își recunoaște parțial vina în cele incriminate, vinovăția acestuia este dovedită prin probele verificate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce și anume: - *declarațiile părții vătămate Dolghier Eu.; martorului Curnic S.; cât și actele cauzei: - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.06.2014, efectuat la domiciliul lui Mogîldea S.; - descifrările telefonice, - procesul-verbal de percheziție din 30.06.2014, efectuat în ap. 94, din str. Sarmisegetuza 35/2, mun. Chișinău în prezența lui Dubiț S.; - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 11.06.2014, efectuat la domiciliul lui Dolghier Eu., informația GSM "Orange"; - procesele-verbale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 02.07.2014, de audiere a părții vătămate Pascalov I. din 25.07.2014 efectuat de judecătorul de instrucție; - recipisa dată de Mogîldea D. în primirea sumei de 13 707 lei; - procesul-verbal de cercetare la fața locului; - procesele-verbale de ridicare și examinare a obiectului și foto-tabelul din 20.08.2014; - recipisa lui Putină E. în confirmarea primirii aparatului de fotografiat "Samsung", cu cartela de memorie.*

Instanța a menționat că probele date în ansamblu confirmă vinovăția lui Dubiț S. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, deoarece conținutul acestora indică incontestabil la faptul că anume inculpatul a sustras bunurile părților vătămate, cauzându-le daune, iar faptul nerecunoașterii întregii sume a prejudiciului cauzat părților vătămate, nu constituie temei pentru reîncadrarea acțiunilor lui de la alin. (5) la alin. (4) art. 186 Cod penal, deoarece părțile vătămate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au dat depoziții consecvente, fără a-și modifica declarațiile.

Cât privește declarațiile inculpatului, precum că dânsul nu recunoaște întru totul prejudiciul cauzat prin infracțiune, instanța le-a apreciat ca o metodă de autoapărare întru evitarea pedepsei penale.

La numirea pedepsei, instanța de apel a conchis că inculpatul poate fi reeducat doar în locuri privative de libertate, deoarece anterior a fost judecat

pentru fapte analogice, și-a executat pedeapsa, însă careva concluzii necesare nu și-a făcut.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Bobeica V. în numele inculpatului, care, invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel rejudecând cauza și pronunțând o nouă hotărâre, și-a întemeiat soluția doar pe faptul că prejudiciul cauzat părții vătămate Pascalov I. constituie suma indicată în învinuire, însă motivul dat nu poate servi temeii de drept pentru reîncadrarea acțiunilor lui Dubiț S. din alin. (5) în alin. (4) art. 186 Cod penal.

Astfel, instanța de apel urma să de-a apreciere critică declarațiilor părții vătămate Pascalov I. în ce privește cantitatea și numărul de bijuterii care se aflau în geanta din plastic, deoarece ultima nejustificat a majorat pretențiile materiale, prin declararea unor obiecte care nu se aflau în acea geantă și, prin prisma art. 94 pct. 6), 7), 10) Cod de procedură penală, acestea urmau a fi respinse ca probă, iar fotografiile prezentate de partea vătămată, demonstrează existența doar a unei părți a obiectelor sustrase, dar nu și prezența lor în geanta din plastic.

Totodată, instanța neîntemeiat nu a reținut declarațiile inculpatului pe acest episod, care a recunoscut faptul sustragerii din geantă a obiectelor din aur în sumă totală de 36 22,78 lei, iar în total suma prejudiciului cauzat prin infracțiune constituie 53 657,39 lei, adică 2 682,86 unități convenționale.

Prin urmare, prima instanță, a dat tuturor circumstanțelor o apreciere corespunzătoare și, reieșind din faptul că nu a fost probată prezența tuturor obiectelor din aur în geanta părții vătămate Pascalov I., corect a reîncadrat acțiunile inculpatului din alin. (5) în alin. (4) art. 186 Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 martie 2016, a fost admis recursul declarat, casată total decizia contestată și dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea deciziei adoptate instanța de recurs a menționat că, la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 414 alin. (2) și 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, or, casând sentința și pronunțând o nouă hotărâre, instanța a constatat aceleași fapte, prin care prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Dubiț S. în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, dar în descriptivul deciziei a descris că acțiunile inculpatului corect urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit în proporții deosebit de mari, astfel cum inculpatului i-a fost înaintată învinuirea.

Prin urmare, instanța de apel a pronunțat două concluzii care se exclud una pe alta, deoarece din partea constatatoare rezultă că Dubiț S. a comis sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții *mari*, iar în partea

descriptivă și dispozitivă rezultă că inculpatul a comis sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții *deosebit de mari*.

Totodată, constatând că prin acțiunile sale inculpatul a cauzat părților vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 117 045,91 lei, rezultă că acesta a fost cauzat doar părților vătămate Dolghier E., Pascalov A. și Mogîldea A., pe când inculpatului i-a fost imputat conform învinuirii și episodul de sustragere a bunurilor părții vătămate Putină E., căreia i s-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 20 620 lei.

Colegiul penal a reținut că, decizia instanței de apel nu corespunde tuturor cerințelor art. 394 Cod de procedură penală, care sânt obligatorii, deoarece rejudecarea cauzei în instanța de apel are loc conform prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

De asemenea, adoptând decizia de condamnare și constatând pe episodul părții vătămate Pascalov I. că inculpatul a sustras bunurile ultimei în mărimea indicată conform actului de învinuire, instanța de apel și-a întemeiat concluzia pe declarațiile părții vătămate și a martorului Curnic S., cât și probele scrise, însă fără a face o analiză a acestora în coroborarea lor cu alte probe, în scopul constatării circumstanțelor ce ar respinge concluziile primei instanțe referitor la quantumul prejudiciului cauzat părții vătămate Pascalov I.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, a fost admis apelul declarat, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dubiț S. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată a fost admisă integral, fiind dispus încasarea de la Dubiț S. în contul părții vătămate Pascalov I. a sumei de 99 511,30 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infrafracțiune, sumei de 1 640 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin deteriorarea bunului și a sumei de 2 850 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

10. Instanța de apel analizând probele administrate în cursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în instanța de apel, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a conchis că, acțiunile lui Dubiț S. urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Astfel, în ceea ce privește stabilirea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii de sustragere a bunurilor din aur, cu referire la episodul părții vătămate Pascalov I., instanța de apel a constatat că, instanța de fond a apreciat eronat probele administrate la cauza penală, or, coroborând probele administrate pe acest capăt de învinuire, instanța de apel a considerat că, furtul confecțiilor din metale prețioase cu valoarea de 99 511,30 lei a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate Pascalov I., cât și a martorului Curnic S., care, la

depunerea declarațiilor au fost preîntâmpinați despre răspunderea penală conform prevederilor art. 312 Cod penal, iar afirmațiile inculpatul pe acest episod, constituie o versiune a lui de apărare întru evitarea răspunderii penale și recuperării prejudiciului material cauzat.

La fel, de către instanța de apel nu a putut fi reținută nici aprecierea dată de instanța de fond declarațiilor dubioase ale martorului Curnic S. relatate în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, or, faptul că Curnic S. practică activitate de întreprinzător și dispunând de licență privind activitatea cu metale prețioase nu a întocmit conform legii un contract de vânzare-cumpărare de la Dubiț S., iar pentru practicarea necorespunzătoare a activității de întreprinzător persoana fizică sau juridică este pasibilă răspunderii contravenționale.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că după cum rezultă din actele cauzei, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, deoarece inculpatul prin acțiunile sale a cauzat părților vătămate o pagubă materială în mărime de 137 665,91 lei, sumă, care conform prevederilor art. 126 alin. (1) Cod penal, se consideră proporții deosebit de mari.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 7, 16, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului considerând că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și rațională cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare.

În partea prejudiciului material produs prin infracțiune, instanța de apel a conchis că, la materialele cauzei penale au fost administrate probe pertinente și concludente care atestă că prejudiciul cauzat prin infracțiune părții vătămate Pascalov I. este în mărime de 99 511,30 lei, iar ca urmare a deteriorării bunului părții vătămate (calculatorul), i-a fost cauzat un prejudiciu în mărime 1 640 lei și cheltuielile de judecată suportate în mărime de 2 850 lei, fiind astfel dispus admiterea integrală a acțiunii civile înaintate.

11. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Bobeica V. în numele inculpatului, care, invocând temeii de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului declarat, avocatul invocă următoarele argumente:

- declarațiile părții vătămate Pascalov I. în ce privește cantitatea și numărul de bijuterii care se aflau în geantă urmează a fi apreciate critic, or ultima a majorat cuantumul pretențiilor materiale prin declararea unor obiecte care de facto nu se aflau în geantă;

- de către partea acuzării nu au fost aduse probe concludente și pertinente care ar dovedi vinovăția inculpatului privind sustragerea tuturor obiectelor din aur de la Pascalov I.;

- potrivit răspunsului oferit de către "Onix-VM" SRL, s-a constatat că costul brățării pentru picior cu pandantiv este mai mic decât cel pretins de către partea vătămată Pascalov I., iar prețul articolelor este în dependență directă de greutatea, producător, importator sau vânzător, care conform legislației din RM este obligat să indice denumirea și codul articolului, titlul aurului, greutatea, prețul unui gram și prețul final de realizare pe etichetă;

- partea vătămate nu a indicat în declarațiile sale proveniența concretă a fiecărui obiect în parte;

- fotografiile prezentate de către partea vătămata ca probă, demonstrează doar prezenta parțială a obiectelor în proprietatea sa la momentul fotografierii, însă nu confirmă prezența obiectelor în geanta de plastic;

- cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate Pascalov I. constituie suma de 36 122,78 lei, iar în total mărimea prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpatului constituie suma de 53 657,39 lei, ce se estimează la 2 682,86 unități convenționale la momentul comiterii infracțiunii;

- inculpatul are loc de trai permanent, are doi copii minori la întreținere, a avut un comportament respectuos în cadrul urmăririi penale, nu a influențat martorii, părțile vătămate, a reparat prejudiciul cauzat acestora, iar cuantumul prejudiciului real face posibilă recalificarea acțiunilor conform prevederilor art. 186 alin. (4) Cod penal;

- instanța de apel eronat a concluzionat că nerecunoașterea integrală a prejudiciului material cauzat părților vătămate nu poate servi drept temei pentru reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, fără să argumenteze poziția dată prin probe pertinente și concludente;

11.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă, or lecturând conținutul cererii de apel, în coraport cu decizia contestată, se constată că instanța s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii.

12. Judecând recursul ordinar declarat și verificând argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, însă din alte motive decât cele indicate de recurent.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a

hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limita temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și formulate în cererea de recurs.

Așadar, analizând textul recursului declarat, Colegiul reține, că recurentul îl întemeiază prin prisma pct. 6), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că acțiunile inculpatului Dubiț S. cu referire la episodul părții vătămate Pascalov I. au fost greșit încadrate în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, Colegiul o consideră neîntemeiată.

Întru susținerea poziției sale, instanța de recurs remarcă prevederile art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Verificând lucrările dosarului, Colegiul reține, că instanța de apel examinând apelul declarat în prezenta cauză, a cercetat suplimentar probele administrate la dosar, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 170-183, vol. IV), fiind audiat suplimentar inculpatul Dubiț S., astfel ținând cont de prevederile art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală și conducându-se de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, cu respectarea indicațiilor date de instanța de recurs prin decizia din 29 martie 2016 (*expuse în pct. 8 al prezentei decizii*), corect ajungând la concluzia, că vina inculpatului Dubiț S. în comiterea infracțiunii imputate pe acest capăt de învinuire și-a găsit confirmarea, precum și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia este justă.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în raport cu argumentele invocate în recursul declarat

referitor la netemeinicia încadrării acțiunilor lui Dubiț S. în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, pe motiv că acuzarea nu a prezentat suficiente probe care ar confirma mărimea prejudiciului cauzat părții vătămate Pascalov I., în viziunea Colegiului lărgit, această instanță și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele admiterii apelului declarat, iar autorul recursului, de fapt, nu aduce careva argumente noi, ce ar combate concluzia instanței inferioare privind corectitudinea încadrării acțiunilor lui Dubiț S. în baza normei de drept pentru care a fost condamnat.

Astfel, instanța de apel a respectat rigorile ce se regăsesc în dispozițiile art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor esențiale ale apelului, ceea ce exclude prezența temeiurilor pentru recurs invocate și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În concluzie instanța de recurs reține că vinovăția inculpatului pe fiecare capăt de învinuire a fost confirmată prin ansamblul probelor administrate, iar argumentele invocate de avocat cu referire la cuantumul prejudiciului material cauzat părții vătămate Pascalov I. sunt neîntemeiate.

Tot aici, dar în alt context, Colegiul penal lărgit ținând cont de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără, însă, a agrava situația condamnatului, statuează asupra următoarelor:

Din conținutul hotărârii contestate rezultă că Dubiț S. a fost condamnat pentru săvârșirea sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal (red. 2009). Valoarea bunurilor sustrase ca semn calificativ al componenței de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere, se determină ținându-se seama de mărimea unității convenționale de amendă stabilită de legislație la momentul săvârșirii infracțiunii.

Conform art. 64 alin. (2) Cod penal (red. 2009) valoarea unității convenționale de amendă la momentul comiterii furtului de la Putină D., Dolghier Eu., Pascalov I. și Mogîldea D. (13.05.2014 și 11.06.2014) constituia 20 lei. Potrivit art. 126 Cod penal (red. 2009) proporții deosebit de mari se considera valoarea bunurilor materiale sustrase, care la momentul săvârșirii infracțiunii depășea 5 000 unități convenționale.

Potrivit deciziei instanței de apel valoarea prejudiciului cauzat părților vătămate Putină D., Dolghier Eu., Pascalov I. și Mogîldea D. constituie suma de 137 665,91 lei, adică 6 883,30 unități convenționale. Astfel, la data condamnării lui Dubiț S. (22.06.2016), încadrarea juridică a acțiunilor dânsului pe epizoadele din 13.05.2014 și 11.06.2014, era corectă, deoarece valoarea bunurilor sustrase depășea 2 500 unități convenționale.

Ulterior, prin Legea nr. 207 privind modificarea și completarea unor acte legislative din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, valoarea unității

convenționale a fost majorată de la 20 la 50 lei, iar proporții deosebit de mari în conformitate cu modificările operate la art. 126 alin. (1) Cod penal se consideră valoarea bunurilor sustrase care depășește 40 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Prin urmare, a intervenit o lege penală mai favorabilă inculpatului, care, potrivit art. 10 Cod penal, are efect retroactiv și se răsfrânge asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

Astfel, se impune soluția de reîncadrare a acțiunilor lui Dubiț S. din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal în cele ale art. 186 alin. (4) Cod penal, ca sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu pătrunderea în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții mari, or, la momentul săvârșirii sustragerii bunurilor de la Putină D., Dolghier Eu., Pascalov I. și Mogîldea D. (13.05.2014 și 11.06.2014) potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1 000 din 13.12.2013 salariul mediu lunar prognozat pentru anul 2014 a fost stabilit în mărime 4 225 lei. Prin urmare, prejudiciul cauzat părților vătămate și anume 137 665,91 lei, potrivit modificărilor operate la art. 126 alin. (1) Cod penal, constituie 32,59 salarii medii lunare prognozate de Guvern pentru anul 2014, ceea ce nu mai formează proporții deosebit de mari.

Generalizând cele menționate mai sus Colegiul lărgit conchide, că prevederile art. 10 Cod penal se răsfrâng asupra situației inculpatului și, din acest motiv, instanța de recurs consideră necesar de a casa parțial hotărârea contestată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu recalificarea faptelor săvârșite de Dubiț S. la 13.05.2014 și 11.06.2014, cu stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunea articolului respectiv.

13. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Dubiț Sergiu, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre după cum urmează.

Acțiunile lui *Dubiț Sergiu* se reîncadrează din prevederile art. 186 alin. (5) Cod penal, în cele ale art. 186 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 7 (șapte) ani și 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei lui *Dubiț Sergiu* urmează a fi calculat din data de 14 februarie 2017, cu deducerea perioadei aflării sub arest din data de 30 iunie 2014 până la 14 februarie 2017, inclusiv.

În rest, dispozițiile hotărârii contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 martie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti
Petru Moraru
Nadejda Toma